

مسئولان شهری بحران آب در سیرجان را شوخه گرفته‌اند!

حسام الدین اسلاملو

گزارش

قابل توجهی از این آب، روی آسفالت داغ خیابان می‌ریزد، تبخیر می‌شود و به هوا می‌رود. هیچ نظارتی هم نیست. هیچ اراده‌ای برای تغییر دیده نمی‌شود.

بحران آب پشت بی‌تدبیری‌های همیشگی کارشناسان بارها هشدار داده‌اند که اقلیم سیرجان تاب چنین شیوه‌ای از فضای سبز را ندارد. میانگین بارندگی سالانه‌ی این شهر کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر است، اما همچنان در میداين و پارک‌ها از چمن به عنوان عنصر اصلی زیباسازی استفاده می‌شود؛ گیاهی پرمصرف، ناپایدار و بی‌تناسب با شرایط اقلیمی منطقه.

شهرداری اما ترجیح داده است همان روش‌های دهه‌ی هفتاد را ادامه دهد: آب‌پاش‌های بارانی، آبیاری روزانه، و طرح‌هایی که تنها روی کاغذ «بهینه‌سازی» نام گرفته‌اند. در حالی که بسیاری از شهرهای کویری کشور، از کرمان تا یزد، به سمت کاشت گیاهان

در میانه‌ی فلات خشک ایران، شهری نشسته است که روزگاری به باغ‌های پسته‌اش می‌بالید و امروز از تشنگی خاک می‌نالد. سیرجان، شهری در دل کویر، سال‌هاست با بحران آب دست و پنجه نرم می‌کند؛ اما هنوز در خیابان‌هایش، صدای پاشش بی‌وقفه‌ی آب از آب‌پاش‌های بارانی به گوش می‌رسد، چمن‌هایی دیده می‌شود که نیمه‌جان و کچل شده‌اند، و پیاده‌روهایی که از آب اضافی همین سیستم‌های ناکارآمد خیس و لغزان‌اند.

در گرمای روزانه، آب در دل بلوارها و میدان‌ها به چمن‌هایی ریخته می‌شود که سال‌هاست دیگر سبزی‌شان از یاد رفته. بخش

